

man er, og saaledes at de ikke kommer til at staa overfor et fait accompli derved, at der er anvendt et betydeligt større Beløb, end der er bevilget.

Hagbart Berg: Jeg skal ikke indlade mig i nogen almindelig Diskussion med det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen om Postgirovæsenet, da jeg har den Overbevisning, at naar det ærede Medlem en Gang har sat sig noget i Hovedet, er det ganske umuligt at vejlede det ærede Medlem til en anden Opfattelse. Men jeg skulde dog mene, at enhver vil kunne forstaa, at ligesaa vel som det indenfor Bankvæsenet er af Betydning, at Folk, der har mange Pengetransaktioner, kan undgaa de kontante Ind- og Udbetalinger ved at benytte Checks, lige saa vel kan det være nyttigt at benytte en lignende Fremgangsmaade ved Postvæsenet gennem en Postbank eller Giro, hvad man nu vil kalde det. Hvis det ærede Medlem mener, at der er en større Administration ved denne Maade at besørge Penge forsendt paa end ved Postanvisningsforsendelsesmaaden, er det forkert. Det er en Selvfølge, at der skal ske en Kontrol, enten den ene eller den anden Fremgangsmaade benyttes. Benytter man Postanvisninger, gaar Beløbet direkte til Adressaten; men selvfølgelig maa Postkontorets Liste over Ind- og Udbetalinger indsendes til Hovedkontoret, hvor Revisionen kan finde Sted, i dette Tilfælde 2det Postrevisionskontor. Selvfølgelig skal der, naar der ikke benyttes Pengebreve eller anbefalede Breve til Forsendelsen af Penge, et eller andet Sted finde Kontrol Sted, og her sker Kontrollen under eet ved Postgirokontoret. Jeg maa i øvrigt sige til det ærede Medlem, at det er urigtigt, naar han vil give det Udseende af, at man fra Postvæsenets Side vil paa unaturlig Maade forcere Postgirosystemet. Det gør man ikke. Jeg mener, det er uberettiget at rette den Kritik mod Postvæsenet. Jeg synes, at det eneste, vi har at gøre, er at lade Publikum selv bestemme, om det vil benytte den ene eller den anden Form til Forsendelse af Penge. Men den Udbredelse, Postgirovæsenet i forholdsvis kort Tid har faaet her hjemme, er det bedste Vidnesbyrd om, at Forretningsfolk i stor Udstrækning mener, at her er Tale om en god og let Form for Forsendelse gennem Postvæsenet.

Naar det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen mener, at man tilslører visse administrative Udgifter ved at sende Breve portofrit, vil jeg dertil bemærke, at Forholdet er det, at der betales en ret høj

Pris for Konvolutterne, som de paagældende maa benytte til Afgivelse af Indsendelse af deres Ordre. I øvrigt skal jeg ikke indlade mig paa en almindelig Diskussion med det ærede Medlem, da jeg, som sagt, mener, at det er haabløst.

Rode: Den Karakteristik, det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg gav af sin nære Ven og Partifælle Hr. N. P. Jensen, er vist meget træffende: naar han har sat sig noget i Hovedet, selv om det er nok saa urimeligt, er det ganske umuligt at faa bragt ham paa bedre Forstaaelse. Det falder nogenlunde sammen med mit eget Indtryk af det ærede Medlem; men jeg maa erkende, at mit Kendskab ikke er saa grundigt som det ærede Medlem Hr. Hagbart Bergs, saa hans Udtalelse har mere Vægt. Det er imidlertid ikke Spørgsmaalet om Girosystemet, som findes her og i andre Lande og vel naturligt udvikler sig, som er den egentlige Aarsag til, at der har været Uoverensstemmelse i Finansudvalget. Det er ganske simpelt Spørgsmaalet om dette Systems Lokaleforhold.

Det ærede Medlem mente, at jeg havde anbefalet Laksegade-Planen. Paa ingen Maade. Jeg har tilraadet, at Girosystemet skulde udvikle sig videre der, hvor det er for Øjeblikket, nemlig i Generalpostdirektoratet, i den store Bygning ude ved Jernbanen, hvor der efter min Mening var Plads for nogle Aars Udviklingsmuligheder, og hvilket ikke vilde medføre Omkostninger af væsentlig Betydning, kun et ringe Beløb til Forbedringer for Personalet. Dette har vi principielt foreslaaet, fordi der derigenem vilde vindes Tid til en grundigere Overvejelse af, hvorledes man skabte de bedste og billigste fremtidige Lokaleforhold, og man fik Lejlighed til at se nærmere, hvor stærkt Girosystemet udviklede sig. Imidlertid, dette Forslag, som jeg stillede, og som fik Støtte fra konservativ Side, faldt. Derefter var Spørgsmaalet: Laksegade-Lejemaalet, som efter min Mening vilde paaføre Staten en aldeles urimelig Lejeudgift. Dette maatte jeg modsætte mig.

Nu viser det sig, at det ærede Medlem ikke staaar alene i sin Modstand mod Anvendelse af Møntbygningen til Giropostvæsenet, og de Betragtninger, jeg fremførte om, at vi var blevet vildledt ved Udtalelsen fra Venstres Finansudvalgsmedlemmer, er altsaa blevet yderligere bekræftet. Jeg gentager min Opfordring til at stemme mod Forslaget om at anvende Møntbygningen til Postgirokontor.

Den højtærede Forsvarsminister var aabenbart noget misfornøjet med, at jeg